

Gryzelda Kałka-Toboła, Tadeusz Wójcik

Nowa Huta - Pleszów, woj.
krakowskie. Stanowisko 19

Informator Archeologiczny : badania 11, 131-132

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wstępna analiza nabytków specjalnych /okucia końca pasa typu J II 3-4, sprzącaki ze skuwkami o półkolistych ramach, trójwarstwowe grzebienie /, a także forma ceramiki /pucharek na nóżce, fragment naczynia gładkościennego z ornamentem chropowatych trójkątów /poswała na wiązanie odkrytych grobów z wczesną fazą kultury wielbarskiej, datowaną na wczesną fazę okresu późnorzymskiego, najprawdopodobniej na fazę B2/C1 wg chronologii K. Godłowskiego.

Prawdopodobnie omentarzystwo w Nadkolu stanowi kontynuację chronologiczną, usytuowanego nieopodal omentarzystwa w Kamieńcu, woj. Ostrołęka. Przebadania dalszej, niezniszczonej części omentarzystwa w Nadkolu, wraz z równoczesnym kontynuowaniem badań w Kamieńcu, umożliwi rozszerzenie wiadomości o sakresu zmian kulturowych na północno-wschodnim Mazowszu w tym okresie.

Materiały znajdują się w PMA.

Badania będą kontynuowane.

NEHRYBKA, gm.Przemysł
woj.przemyskie
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze

NOWA HUTA - Pleszów
woj.krakowskie
Stanowisko 17

patrz
neolit

NOWA HUTA - Pleszów
woj.krakowskie
Stanowisko 19

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie
Oddział w Nowej Hucie

Badania prowadzili mgr Gryzelda Kałka-Toboła i mgr Tadeusz Wójcik. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Drugi sezon badań. Osada kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich oraz osadnictwo wczesnośredniowieczne.

Wykopiska nawiązywały do badań ratowniczych prowadzonych w 1954 r.w których trakcie odkryto kilkanaście obiektów

z okresu rzymskiego /w tym 4 piece garncarskie/ oraz ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego. Stanowisko położone jest w dolnej partii terasy, ponad doliną Wisły. Teren ten jak również obszar zajęty przez dwa sąsiednie stanowiska 17 i 18 narażony jest na zniszczenie w wyniku prac inwestycyjnych Huty im. Lenina.

Wykop sondażowy o wymiarach 15 x 2 m usytuowany został w odległości 30 m na zachód od granicy terenu badanego w 1954 roku. W wykopie wystąpił gruz budowlany o miąższości dochodzącej do 100 cm. Pod nim zalegał less, w którym nie stwierdzono występowania śladów osadnictwa pradziejowego. Analiza stratygrafii warstw wykazała, iż na terenie tym zaszły znaczne zmiany w wyniku budowy rurociągów. Drugi wykop o wymiarach 5 x 5 m założono w odległości 35 m na północ od wykopów z 1954 r. I w tym wypadku górne warstwy o charakterze zasypiskowo-wyrównawczym były pozostałością prac ziemnych prowadzonych w okresie ostatnich 20 lat. Pod nimi zalegała warstwa kulturowa o miąższości od 50 cm do 170 cm. Znaczna miąższość warstwy kulturowej jest wynikiem procesów erozyjnych stoku terasy. Materiał ruchomy występujący w warstwie datować należy w większości na późny okres wpływów rzymskich m.in. ceramika siwa. W niewielkiej ilości wystąpiły fragmenty naczyń neolitycznych i okresu lateńskiego, a także zapinka o konstrukcji późnolateńskiej. Nie odkryto obiektów.

Przewiduje się kontynuację badań, jednakże zmiany jakie zaszły w konfiguracji terenu narzucają konieczność lokalizowania dalszych badań w wyższej partii terasy.

NOWA SZUPIA
woj.kieleckie
Stanowisko 11

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził doc.dr hab.Kazimierz Bielenin. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Stanowisko żużla - piecowisko dymarskie z wczesnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko żużla położone jest ok. 300 m na północ od stanowiska Nowa Szupia 2, znajdującego się w obrębie pawilonu będącego obecnie Muzeum Starożytnego Hutnictwa Świętokrzyskiego w Nowej Szupii. Występuje ono na polach uprawnych przechodzących w kierunku południowo zachodnim w teren leśny stoku Łysej Góry.

Zbadano całe stanowisko żużla. Odsłonięto w znacznym stopniu zniszczone w części górnej całe piecowisko dymarskie. Badane piecowisko należy do grupy tzw. piecowisk uporządkowanych typu: dwa ciągi czwórek. W obrębie piecowiska odkryto pozostałości 102 pieców dymarskich. W ciągu prawym /zachodnim/